

הפרצות האמיתיות

אני מודיע קבל עד ועדה שאני משתייך לתנועת השומר הצעיר. אני יודע שהיו כאלה שישימו לעוברת שהשפתי סוף-סוף את פרצותי האמיתיות. אני גם יודע שהם יסיקו מכך שאני מעריך

רמי פייכמן
אין לו אחות

גדול של רן אדליסט, מאמין ב"מולדת השנייה" וב"שמש העמים" הולך בדרכיו של אודי אדיב, שאני קומוניסט ושאהותי זונה... אני נשבע שאין לי אחות, ובקשר לפרץ צופי האמיתי - ראה תמונה. רמי פייכמן, גיבעתיים

פיענוח התעלומה

כל הכבוד לכם על המאמר "תעלומת האסיר א" (העולם הזה 1971). זוהי דוגמה מאלפת, איך לתאר דברים מבלי להתאמץ. מאחר שהמאמר כולו היה מעין תשבץ, החלטנו לבנות לפתור אותו, והתוצאות מובאות להלן. נודה לכם אם תפרסמו באיזו מידה הצלחנו לקלוט למטרה, ולנחש נכונה. מישקה קידרון - מרדכי קידר; תובל גיומן - יובל נאמן; לפטי - יהושפט הרכבי; פרוג - משה דגן - משה

דוד לוי
האדם הרביעי

דיין; שייקה ימיר - שמואל תמיר; הפציבה - משכית; אשת משה דגן - לוח דיין; אשת מישקה קידרון - לאה שוורץ; שלמה גרין - דוד בן-גוריון; יעקב הקטן - איסר הקטן; בלפוריה - עפולה.

אגב, לאור העובדה שפרשה דומה מאד התרחשה ומימה לפנינו של האסיר, אולי רצוי לבנות מאמר זה בשם "האדם הרביעי".

ברכה ודוד לוי, טרנרניצקו, ארצות הברית

הקוראת ברכה לוי היתה ידועה בעבר כשחקנית ישראלית ברכה נאמן.

גול לאוריהיים

אנא הצילו! שיעורי מס-רכוש החדשים באים למוטט אלפי משפחות. הגול הוא לאור היום. שיעורי-המס החדשים הם גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה. דירות שניקנו ב-1973 באופן רישמי ב-150,000 לירות מיד קבלנים מורשים, מוערכות היום על-ידי מס-רכוש ב-325,350 לירות. לעומת זאת, הווילות בסביון וברמת (המשך בעמוד 6)

"המעגל השלישי" הפגינו מול בית הקיבוץ-הארצי בתל-אביב ושורה של אנשי ארץ-ישראל-השלמה, בראשות רחל ינאית בן-צבי, פירסמו קול קורא המגנה את מאמרו. כיוון שהוויכוח הפך נושא ציבורי, מאפשר "העולם הזה" לרן אדליסט לפרסם תגובתו על התגובות, מבלי להתייחס או להזדהות עם תוכנה.

פרויד, שנגע במהוסס בפאתולוגיה של הכללי היה פסימי בכל הנוגע ל"תוצאות הטיפוליות". "מה התועלת," אמר פרויד, "בניתוח השנון ביותר של נזירוזוה הברתית, אם אין לאיש הכוח הדרוש לאלץ קהילה שלמה לאמץ לעצמה את הריפוי? למרות כל הקשיים," המשיך פרויד, "...ניתן לציפות שביום מן הימים ימצא מי שיעז לחקור את הפאתולוגיות של קהילות מתור-בתח" כבסופו של דבר, מהי מילחמה אם

הפוליטית) מדבר בלשון של ציוניים אלו-היים, ואין לחברה שפוייה כל בסיס משורף עם שיירי פולחן עתיקים, מעורבים בתכתובים פוליטיים, בהשראת ציוני אלו-הי מלפני אלפיים שנות. חברה תרבותית צריכה לכבד ולהוקיר מסורת עתיקה, אבל לחיות כיום לפיה? !... "וזהו כי חזק בני ישראל ויתנו את הכנעני למס..." (יהושע י"ז) גם כיום? איך אפשר לבנות ולשכנע את האצים בהר לים ודחוסים מהתנחלות להתנחלות, ר-אלוהים ובן-ציון נושפים בעורפם?

פני כחודש פירסמתי רשימה בשבר עון פנימי של הקיבוץ-הארצי, השבוע. בה קראתי לזהות את הימין המטרופי ביש-ראל כמטרות אויב ולהכות בו. כתבתי באותה רשימה: "הימין המ-סורף ואירגוני-ההבלה הערביים הם אויבי האנושות בחלק זה של העולם. נגד איר-גוני-ההבלה פועלת המדינה כך וכך. זה בעיני: איך להכות בימין המטרופי? את-רי פירסום הרשימה התחללה אחת מסע-רות-הצלוחית, המפרנסות ייצריותם של ה-כוחות הנאבקים על דמות המדינה היהודית.

עד כמה מטורף

לא התקפת-טירוף קיבוצית? ואני כולל את החברה היהודית והערבית כחברה אחת, בדומה לנפש אחת משופעת ב"סירות הגורמות להתקפת-טירוף. וכן, שוב נכנסים לתמונה קיצוני-הדת, בשוללם מכל-יכול אפשרות של חיים משורפים עם הערבים, ובהסתמכם על נימוקים שאבד עליהם הכלח. כמהות ככה-גיהדת המוסלמיים הקיצוריים.

רן אדליסט

אישית נשטפתי בורם תגובות. הסבירו לי כי אני שמאלני, מרכסיסט, מצפוניסט, עוכר-ישראל, בוגד, בדרך כלל היו מרבית התגובות מצחיקות ובלתי-ענייניות. מיי-עוטן נימקן גליות השקפת-עולם בוטה, ניצית וגזענית. ידידים ברכוני על זה ש"הזרתי לכותרות". לפני שאגיע לעניין עצמו ארשה לעצמי להשתעשע בסיקור חלק מן התגובות. נסתבר לי שרוב המגי-בים לא קראו את הרשימה עצמה, אלא את הידיעה העיתונאית שהופיעה בידעות אחרונות.

שלמה נקדימון, ידידי, הכתב לענייני מילגות ועיתונאית-החצר הפרטי של בגין, תפר טלאי גם ומקוטע ברמה של עיתון פרובינציאלי רוסי, זהו היה הבסיס ל-הסתערות.

אחד המגיבים היה כתבנו לענייני של-מות הארץ, מר משה שמיר.

בכל תגובה שהיא (גם זו שלי) מבצבים בין השיטין מישאלות כמוטות, מאויים חבויים, תווי-אופי ניסתרים - זה מעניין, לפרקים משעשעי, לפעמים עצוב, פעמים מסוכן. מכל מקום, יחסיה-כוחות בין ה-שפויים והמטרופים בארץ זו הם עדיין ל-רעת השפויים, באופן בולט - וכבר מזר דרו מר שמיר לעקוד עצמו על מיובח רעיונותיו, כשהוא מעמיד עצמו בחזה חשוף מול כיתה יורים בפיקודי. ("אני מקבל ואני מודיע: זהו זה. כשרן אדליסט יתן את פקודת-האש לכיתה-היורים - מקומי יהיה בין אלו שליד הקיר" - משה שמיר - מטריב).

תירגע, מוישה, תירגע. עוד הרבה ילדים

איך הגענו אנחנו, השפויים, לכך שאנחנו הולכים בדרכם של המטורפים הקנאים האלה? האם אנחנו יכולים לאזור אומץ, ולראות עין בעין את הטר-גדיה של שני עמים יהודיים? שתי ארצי-ישראל? האם שלום המבוסס על אי-כפיה לא צריך לשרור בינינו ובינם לפני שאנחנו הולכים לעשות מילחמות משורפות?

אני יודע, אני יודע. הערבים היטלך אינם מבדילים בינינו לבינם - אבל האם לא חשוב יותר לדעת מי אנחנו, מאשר: מה חושבים עלינו האחרים?

זהו מאבק מר וכואב כמו כל מאבק מישפחתי. אני מניח שהטרמינולוגיה שלי, דהיינו: שפויים ומטרופים, יש בה אפקט דמגוגי כמו בזו של בוגדים ופטריוטים, שאנשי הימין משתמשים בה, אינה תר-רמת לאווירה הטובה שמן הראוי שתשרור בעם דפוק מוכה צרורות של צרות צרורות. אבל אני חושש שעברנו את הקו ה-אדום. יבבת הפאניקה של הימין המטרופי

הוא הימין המטורף?

מתחזקת והולכת, והיא מלווה בתרגילי-כוח פוליטיים מחושבים - אול הזמן לי-שיכנועים הדדיים.

בכל המהומה הזו נשתכחה מאיתנו ה-עובדה שלא כל חובש כיפה סרוגה ומגיח תפילין מודהה עם צרחני גוש-אמונים, אי-נני יודע כמה דיוויזיות יש כיום לאלוהים שלהם, אבל אפילו בקונסטלציה המפ-דלית אין להם רוב חותך. יש להניח שחלקים גדולים בציבור הדתי לא ימלאו מחסניות כדי להגן בגופם על הגדה ה-קדושה - אסירי סיפור אחר הוא, כמה מהם היו שולחים אותי כדי לעשות זאת.

איך הכי אני פסימי באשר לתוצ-אות המאבק. מניתוח בלתי-מדעי של התגובות, אני חושב שהימין המטרופי ב-עלייה, או אולי זו הקפפונה המטמטמת של העיתונות שלהם? אולי רבין הוא גבר נוראי שהחלטתו נחרצת להכות את פרס? שיכת אותו ב-רופא אנאלטי, אבל שיכת אותו - אם הוא רוצה לעשות זאת. אולי יהיה שכר ה-רשימה שכתבתי ותמהומה שתוללה מי-ש-קלינגד לטירוף הימני.

מילחמה בגלל תכתוב דתי היא מגוחכת. מטופשת וטראגית לא פחות מהסטאטוס-קוו הקואליציוני הידוע לשימצת.

המאבק צריך להתרכז בחלק הזה של הפאזיסים הישראלי, משום שהם אלה ה-מוציאים את הערמונים מן האש בשביל שאר המרכיבים. בשביל רואי חזות הבני-טחון בכל, בשביל תעשייני וקבלני המיל-חמה, בשביל הזוי מלכות ישראל השלי-שית, ובשביל אספסוף הכאריזמות. כל שאר המרכיבים, ללא הקנאות הפאתולוגית, הם סתגלנים באופיים הקיבוצי, וזו גם סיבת תמיכתם העכשווית ברעיונות הימין ה-מטרופי.

אלתי-מפתח בהמשך המאבק בין השפויים והמטרופים היא: עד כמה מטורף הוא הימין המטרופי? אריך פרום כותב כי: "הנחה תמימה מקובלת היא שאם ציבור דוגל בדיעות מסוימות, יש בכך הוכחה לאמינותם של אותם רגשות ודיעות. אין לך טעות גדולה מזו, כותב פרום, "העובדה שמיליוני בני אדם טובי-לם מאותן צורות של פאתולוגיה נפשית, אין בה כדי להפוך אנשים אלה שפויים."

מבועתים בכובעי-פלדה גדולים ממידתם יאכלו עופרת לפני שותציא את גישמתך הדשנה ואתה זקן, ורוד, ומקומט. אני יכול להבטיחך נאמנה שפקודת-האש היחידה שתשמע עליה זו של המטר-דה-הוטל למלצר, כשתוציא סיגרית. לעצם העניין: כפי שאמרתי עשר שר-רות למעלה, נראה לי שיחסי-הכוחות בין השפויים והמטרופים הם בהחלט לרעת ה-שפויים, כך שאני חושש שמישאלת-ליבך זו לא תזכה להתממש (אם כי ניכר בכ-שהרעיון כרעיון מוצא חן בעיניך). אפילו אם יתהפך הגלגל (כפי שאני מקי-ווח), אני סומך עליך שמומחיותך בטיהור שרצים תבטיח לך את דרגתך העיתונאית.

תבתי: "להכות את הימין המטר-ופי", משום שלדעתי כבר אין מקום לוחיות, אלא להכרעה בלבד. לקיים מא-בק (שבו תחילו אנשי הימין בתת-גדם באלימות לסינייים), ולאחריו בחי-רות. אין בסיס משותף לוחיות. כוחות המכ-ריע בוויכוח כיום (לא במיספרו כי אם ב-מידת קנאותו ומיקומו בלשון המאזניים